

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko seuraavien seikkojen perusteella kyseessä määräys, josta on teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY,⁽¹⁾ sellaisena kuin se on muutettuna teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 98/34/EY muuttamisesta 20.7.1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä, 8 artiklan 1 kohdan mukaan, luettuna yhdessä saman direktiivin 1 artiklan 2, 5 ja 11 kohdan kanssa, ilmoitettava komissiolle:

- a) kun tarkoituksena on säätää eräistä peleistä, arpajaisista ja vedonlyönneistä annetun lain muuttamista koskeva laki, jolla otetaan käyttöön rangaistussäännös, jonka mukaan rangaistaan muun muassa sitä, joka tahallaan tai törkeästä tuottamuksesta ”tarjoaa Tanskassa pelejä, arpajaisia tai vedonlyönnejä, vaikka hänellä ei ole siihen 1 §:ssä säädettyä lupaa”, ja sitä, joka tahallaan tai törkeästä tuottamuksesta ”mainostaa pelejä, arpajaisia tai vedonlyönnejä, joihin ei ole 1 §:ssä säädettyä lupaa”, ja
- b) lain muuttamista koskevan ehdotuksen perusteluista ilmenee, että edellä mainittujen rangaistussäännösten tarkoituksena on ollut yhtäältä täsmentää tai saattaa voimaan kieltö, joka koskee ulkomaisten peliyhtiöiden internetin välityksellä tarjoamia suoraan Tanskan markkinoille suunnattuja pelejä, ja toisaalta kieltää muun muassa ulkomaisten peliyhtiöiden internetin välityksellä tarjoamien pelien mainostaminen, sillä samoista lakiehdotuksen perusteluista ilmenee, että ennen muutoksia voimassa olleiden säännösten perusteella on ollut epäilyksetöntä, että pelien järjestäminen on lainvastaista silloin, kun ulkomainen peliyhtiö käyttää myyntikanavia, joilla pelin myyminen tapahtuu fyysisesti Tanskan alueella, mutta sen sijaan on ollut epävarmempaa, koskeeko säännös myös tanskalaisille pelaajille suunnattuja pelejä, jotka fyysisesti sijaitsevat Tanskan ulkopuolella, ja että tästä syystä on tarpeen täsmentää, että nämä pelit kuuluvat säännöksen soveltamisalaan? Perusteluista ilmenee lisäksi, että tarkoituksena on lisätä lakiin mainostamiskieltö, joka koskee pelejä, arpajaisia ja vedonlyönnejä, joihin ei ole kyseisen lain mukaista lupaa, ja että muutos vastaa ravivedonlyönneistä annetun lain (hestevæddeløbslov) 12 §:n 3 momentin nojalla voimassa olevaa kieltoa mutta merkitsee veikkaus- ja lottotoiminnasta annetun lain (tips- og lottolov) 10 §:n 4 momentin voimassa olevan säännöksen täsmentämistä. Perusteluista ilmenee myös, että kiellolla suojataan pelinjärjestäjiä, joilla on Tanskan viranomaisten myöntämä lupa, sellaisten yhtiöiden taholta tulevalta kilpailulta, joilla ei ole kyseistä lupaa ja jotka eivät siten voi laillisesti tarjota tai välittää pelejä Tanskassa.

⁽¹⁾ EYVL 1998, L 204, s. 37.

Valitus, jonka Kühne + Nagel International AG ym. on tehnyt 10.5.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-254/12, Kühne + Nagel International ym. v. komissio, 29.2.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-261/16 P)

(2016/C 251/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (edustajat: U. Denzel, C. von Köckritz ja C. Klöppner, Rechtsanwälte)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

1. kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) 29.2.2016 asiassa T-254/12 antaman tuomion,

2. kumooa komission 28.5.2012 asiassa COMP/39462 – Rahdin huolinta, C(2012) 1959 final tekemän päätöksen 1 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 2 ja 3 artiklan SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla valittajia koskevin osin
3. kumooa valittajille edellä mainitulla päätöksellä määrätty sakot tai alentaa niitä huomattavasti
4. velvoittaa komission korvaamaan valittajille unionin yleisen tuomioistuimen ja unionin tuomioistuimen menettelyissä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat viiteen valitusperusteeseen.

Ensimmäiseksi unionin yleinen tuomioistuin oletti virheellisesti, että NES:iin ja AMS:iin liittyvillä yhteistoimintajärjestelyillä rikotaan SEUT 101 artiklaa. SEUT 101 artiklaa ei sovelleta näihin yhteistoimintajärjestelyihin, koska niillä ei voida rajoittaa valtioiden välistä kauppaa.

Toiseksi valittajille määrätty sakko on laskettu oikeudellisesti virheellisesti. Todettiin kartellioikeuden vastaisia yhteistoimintajärjestelyitä yksittäisten maksujen osalta ("fees" tai "surcharges"). Tältä osin unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt laskea määrättävä sakko pelkästään kustakin maksusta peräisin olevan tuoton perusteella. Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon, että komissio rikkoi sakkojen määrän laskemisesta annettujen suuntaviivojen 13 kohtaa, koska se otti sakon laskemisessa huomioon muita tuottoja (erityisesti rahtimaksun). Ottamalla implisiittisesti tämän saman menetelmän myös täyden harkintavaltansa nojalla tekemän tarkastuksen perustaksi unionin yleinen tuomioistuin käytti myös itse virheellisesti tätä harkintavaltaa.

Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Toisin kuin muut rahdinkuljettajat, K + N ei toimi konsolidointimallin mukaan vaan se toimii taloudelliselta kannalta katsoen yli 90 prosentissa liiketoimia klassisena välittäjänä. Liiketoimintamallien suurten erojen vuoksi unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt toimia eriytetysti eikä sen olisi pitänyt kohdella erilaisia tilanteita samalla tavalla. Unionin yleisen tuomioistuimen olisi erityisesti pitänyt kumota komission tapa laskea sakko ja määritellä valittajille määrättävä sakko pelkästään kustakin "fees" tai "surcharges" saatujen tuottojen perusteella.

Neljänneksi unionin yleisen tuomioistuimen määräämä sakko on selvästi suhteeton. Unionin yleisen tuomioistuimen hyväksymä sakko on ilmeisen liiallinen eikä sitä voida perustella myöskään varoittavalla vaikutuksella.

Viidenneksi unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon Air Transport Exemptionia ja oletti sen vuoksi NES:in ja AMS:in osalta virheellisesti, että SEUT 101 artiklaa voidaan soveltaa.
